

Posamezna števil. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1'70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1'50 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5'50 K, mesečno 1'90 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko humoristično prilogo „Bodeča Neža“.

Posamezna števil. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravništvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrsta 15 v., osmrtnice, poslana in shvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Koren. Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Lex Kolisko.

„Die Vereinigung der Südslaven bleibt ein Zukunfts-traum, wenn wir Deutsche nicht wollen... Mit den Deutschen oder gegen sie — in letzterem Falle hat es einen Donaustaat gegeben...!“

(Zjedinenje Jugoslovanov ostanejo sanje bodočnosti, če mi Nemci tega ne maramo... Z Nemci, ali proti njim — v tem slučaju preneha obstojati podonavska država...!)

Ali hočete še več? Ti nemški bojni klici so padli minoli četrtlet na zborovanju graških Nemcev v Steinfeldski dvorani. Nemški, dunajski „Wehrausschuss“ je sklical omenjenega dne v Gradcu zborovanje, ki bi naj v bodoče dalo več poudarka nemški zahtevi po samonemških šolah na Nižje Avstrijskem, Salburškem in Predarlškem.

Ne bavili bi se s tem »zborovanjem«, o kojem trdijo nemški listi sami, da se ga je udeležilo skoro izključno le — nemški dijaštvo. Koliskov zakon je za enkrat naperjen v prvi vrsti samo proti Čehom, t. j. onemu delu prebivalstva po Nižje in Gornje Avstrijskem, ki danes tvori že dobro do 40 odstotkov. Da bi Koliskov zakon po samonemških šolah prodir, pač dvomimo, kajti vajeni smo videti pri Čehih potrebno zila-vost, zmožnost zastaviti vso potrebno odpornost, da se taki vsenemški nacionalni atentati brezmočno odbijejo pa najsi se poteza zanje tudi »najbolj nemško« mesto Gradec — s svojimi 25. do 30.000 Slovani...

Imamo pa uvodoma dva gotovo važna stavka. V prvem se zrcali vsa nemška domišljavost. Gotovo se nam ne kaže razburjati nad tem, če trde Nemci, da je brez njihove volje »Jugoslovanstvo« — le sanj budočnosti. Tudi med nami je dovolj narodne slovenske odpornosti. Da morda celo preveč, da si je doslej nismo kazali na zunan. Če je doslej na zunanji ni bilo videti, je bila krivda pač samo v tem, da nas je stoletno fizično in moralno robstvo potlačilo v narodno apatijo. Bilo je torej treba predvsem buditeljev, klicateljev za veliko in nam življensko važno idejo... Kall za to idejo pa so bile v nas že davno, kar najvišje svedoči današnje gibanje, ki komaj oživljeno, narašča z dnevi... Zavedati smo se pričeli svoje moči in svoje — ekspanzivnosti. Ne bomo vprašali Nemcev in ne moledevali za njihovo dovoljenje. Kadar pride do žetve, dvignemo se sami — proti njihovi volji. Časi, v kojih je mogel en narod na škodo drugemu delati: »Ne boš — ker jaz tega nočem« — so minili. Nemški odpor proti nam in našim življenskim prizadevanjem,

žanje lahko samo eno in to je — odpor. Vsled tega pa upamo, da se nemštvu izjalovijo njegove nadutosti tudi pri onih, na koje naslov lete njih kričave grožnje.

Značilen pa je za našo dobo drugi uvodni navedeni stavek. Kdor torej na ljubo Nemcev ne bo zatiraval Slovanov, temu je že danes garantiran — državni pogin!... Velike so te besede v enem oziru, dasi v njih tiči precej — bombastičnosti. Velike so te besede zaradi tega, ker so bile izgovorjene na javnem zborovanju, vspricho kakšnih 800 do 1000 nedoletnih. Da bi si dovolili mi ali pa Hrvati in Srbi kakšno tako zborovanje, imeli bi na vratu takoj ve-leizdajniške procese. Nemec pa lahko na javnem zborovanju grozi državi s poginom. Daleč je že pri-jadrala preljuda Avstrija.

„Lex Kolisko“ je torej izgubila prvotno svoje vnanje — lice. Padla je krinka in pokazala se je javnosti prava tendenca, ki tiči za njo. Kljub temu je naši državniški ne bodo iz-trebili tako kot bi morali: S kore-nom!

Nova bolniška blagajna v Gorici.

Italijanom je jako neprijetno, da je goriška okrajna bolniška blagajna v rokah socialistov. Ti so sicer prav tako lahi kakor oni. Slovenci glede nas ne najdemo pri njih kakšne razlike v naše dobro, kajti tudi pri bolniški blagajni dajejo vsa dela le Lahom, se boje slovenskih napisov, ne znajo ni slovenski, uporabljajo prostore blagajne za laško delavstvo. Toda laškim mogotcem v Gorici vseeno niso po godu. Kamoraje jezi, da pri blagajni živi vse vodstvo socialistične stranke, ki potem po deželi agitira zoper nje.

Zato so goriške obrtne zadruge sklenile, da ustanove lastno bolniško blagajno v obliki društva. Upajo, da vsekakor pridobe namestništvo za to, da dovoli temu društvu poslovanje bolniške blagajne. Vlada je sicer opetovano izjavila, da ne dopusti nobenih novih društev s takim name-nom, pa Italijani upajo vendarle, da dosežejo. V tem oziru so jim ba-je na razpolago tudi Faiduttičevci, katerim so laški socialisti tudi hudo v želodcu.

Mi Slovenci nimamo prav nič vzroka, da bi se navduševali za Cal-linijevo vladno pri bolniški blagajni, zlasti če mislimo, na neznosne šika-ne slovenskih gospodarjev v goriški okolici. Ugajati nam ne more, da so vsi zdravniki lahi, da je pri bla-gajni sploh vse laško in da je laški obrtniki tam zaslužijo. Nikakor ne moremo odobravati, da so se zale-

teli v drago zgradbo socialistične palače v ulici Leopardi. Tako ravna-nje z denarjem, odtrganim iz ust de-lavstva in uslužbenstva je obso-dno vredno.

Vendar pa ob vseh nedostatkih in krivicah iz zgolj stvarnih razlo-gov ne moremo biti za nadaljno cep-ljenje na polju bolniškega zavarova-nja. Ako se laške firme odtegnejo iz blagajne, bodo s pritiskom in plačili spravili iz okrajne blagajne premno-ga uslužbenca. To bi znatno zmanj-shalo dohodke okrajne blagajne. To bi imelo še tem bolj hude posledice, ker bi lahi potegnili iz blagajne rav-no one sloje, ki razmeroma najmanj vporabljajo dobroto bolniškega za-varovanja in tvorijo najvažnejši fak-tor v aktivah blagajne. Zavarovanje bi se torej pri okrajni bolniški bla-gajni podražilo.

In to naj se zgodi vrhutega še v času, ko bo okrajna blagajna izčr-pala vse sile svojih rezerv za zgrad-bo, mesto da bi dohodki rezerv prišli v dobro zavarovancem.

Cepljenje z novo laško blagaj-no zna torej spraviti okrajno bolniško blagajno v Gorici v finančno kri-zo, ki bi se zavalila na rame nedolž-nega delavstva! Ako bi vlada z do-volitvijo nove organizacije iztrgala znaten del dohodkov okrajni bolniški blagajni, bi bila naravnost odgovor-na, če bi se ravnotežje pri blagajni izpremenilo.

Morda bi se hotelo nam ugovar-jati, da imamo Slovenci že itak svoje društvo, ki enemu delu slovenskih uslužbencev nadomešča blagajno. Pri tem pa se pozablja, da je »Slo-vensko bralno in podporno društvo« že stara organizacija, ki je že vršila popiranje bolnikov, ko okrajne bolniške blagajne še niti ni bilo. In z obstojem »Slovenskega bralnega in podpornega društva« računa okrajna bolniška blagajna že od prvega dne svojega obstoja, da torej svoj pro-gram in gospodarstvo uravnava že od nekaj brez ozira na one usluž-bence, ki so pri slovenskem zavodu. Če se pa sedaj blagajni iztrga one, s katerimi računa od nekaj, ki so v svoji skupnosti podlaga za proraču-nano režijo, zlasti nastavljenec in novih prostorov, bi se to reklo toliko kakor namenoma uničiti javen za-vod. Tega vlada nikakor ne sme do-pustiti.

Slovenci nimamo ne gospodar-skega in ne političnega interesa na uničenju okrajne bolniške blagajne v korist kamoristični propagandi in organizaciji, kjer bi prišlo h kruhu — par regnikolov. Proti tej novi laški nakani se moramo odločno upreti in zastaviti ves vpliv in vso moč, da se ne uresniči!

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Zastopnik slovenskega naroda v de-legacijah.

„Slovenecem se dobro godi...“

Štajersko.

„Dramatično društvo v Mariboru“, sklicuje za 28. t. m. svoj redni občni zbor, v kmečko sobo restavracije Narodnega doma. Na dnevnem redu je poročilo predsednika, tajnika in blagajnika, volitev štirih odbornikov, predlogi in slušajnosti. — Z letošnjim je poteklo pet let, odkar se je v Mariboru ustanovilo »Dramatično društvo«. Mnogo je imelo vnanjih, a menda še več notranjih sovražnikov. Ob njega ustanovitvi je bilo videti in slišati marsikaj, kar bi človek ne pričako-val niti kje drugje, kaj še tu pri nas. velika, odurna so bila prvotna na-sprotstva. Danes so po veliki večini

premagana. Tudi najtrdovratnejši so spoznali, da pomeni za slovenski Maribor in njegovo okolico »Drama-tično društvo« več, kot marsikatera druga narodna korporacija, društvo itd. A požrtvovalnost posameznikov in celote, tudi sedaj še ne najde ved-no vsestranskega uvaževanja. Tudi se ima »Dramatično društvo« vedno boriti s temi ali onimi, večjimi ali manjšimi težkočami. To za nas gotovo ni veselo priznanje, saj bi nas morala baš tu, v tem slučaju, dru-žiti ena sama velika požrtvovalnost. V zgoraj označenem dnevnem redu navajamo, da ima občni zbor voliti letos tudi četvero novih odbornikov. Stvari ne bomo prehitevali. Zdi pa se nam, da imamo baš v tej četvor-nici može na svojem mestu. V osta-

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine. (Dalle.)

Vse ostalo je mrzka veriga psa, pri-klenjenega k njegovemu klavernemu koritu! Mesto, Pariz, življenje med možmi, ki sovražijo, in med babami, ki se mučajo, to slepo in tapasto življenje ogromnega vsakdanjega na-pora, ki nima drugega namena ka-kor napolniti korito za jutrišnji dan — ah, vitez, to ni pravo življenje: to je smrt od minute do minute! Midva, ki si iščeva piče in ležišča, daj, vitez, bodiva lisjaka in volka... vrniva se na ceste, na velike ceste, pa najsi jim sije aprilovo sonce ali jih pokriva novembrovo blato, vr-niva se skupaj na najine dolge po-hode, ki jih vodi slučaj; razgovar-jala se bova, smejala se ali jokala, če te bo ravno volja, in bova jahala po vsej Franciji, videla Italijo in Nemčijo... makar ves svet, če bo takšna najina volja!...

Temu nagovoru starega klati-viteza je odgovarjal vitez z maja-njem glave. Odobral je sicer oče-tove besede, a čutil je, da ne more ostaviti Pariza, kjer se nahaja — v stiski in nesreči — Lujza Monmor-an-siška. Vsaj prepričan je bil, da je še niso odvedli iz glavnega trga.

»Torej ne maraš z mano?« je povzel oče.

»Saj sem vam že rekel, oče: rajši umrem, kakor da bi ostavil Pariz.«

»Dobro, dobro... vrnem se to-rej k svojemu prvemu vprašanju: poiščeva si zavetje in prenočišče!«

»Zdi se mi, gospod, da sem ga že našel.«

»No, le povej. Ali je košato dre-vo? Ali kaka gostilna, kjer ti kre-marica ne more odreči ničesar?«

»Nič takega, oče: palača je, dvorec Monmoransiški. Zlahtni voj-voda mi je ponudil svoje gostoljubje. Priporočiva se mu oha. Razloge imam, da upam: sprejme naju z ve-seljem.«

»Ohe, vitez! Ali si že pozabil, da sem ugrabil nekoč njegovo hčer, in da mora imeti tvoj zlahtni maršal starega Pardajana prav pošteno v želodcu?«

»Varate se; ako vam je zameril enkrat, zdaj je minila ta njegova jeza.«

»Zaupanja nimam posebnega. Toda zakaj mi nisi povedal že prej, da ti je Monmoransijevo gostoljubje na ponudbo? To bi mi bilo prihranilo marsikako skrb. Na, tvoje prenočišče je torej najdeno.«

»Vaše tudi, oče. Za nobeno reč na svetu ne bi maral spati v dobri postelji, pa vedeti, da ste vi brez strehe...«

»Nič se ne vznemirjaj zame.

Da imaš le ti kje spati — moja po-stelja je postлана.«

»Kje to?«

»Bogme, v Memskem dvorcu! Spremim te do razpotja, potem pa se odpravim tja proti Tanplu. Tako bova stala z levo v enem, z desno v drugem taboru. In če izvem spet kaj o jetnikih, ti pridem povedat.«

Po treznem preudarku je spo-znal vitez, da je ta načrt najpamet-nejši; zato je pristal brez ugovora.

Dospevša do prevoza, skoraj tik nasproti palače, ki jo je gradila Ka-tarina de Medičis na prostoru nek-danjih Tuilerij, sta se oče in sin ob-jele: čoln je bil ravno na drugi strani reke in vitez je porabil tistih par minut, ko je moral čakati, da je rekel očetu:

»Oče, storili ste mi že uslugo, da ste šli k Vedeževalki po Pipjo, mojega psa. Pustil pa sem tam tudi drugega prijatelja, ki mi je jako drag... predvsem zaradi imena, ki ga nosi, in zaradi spomina, ki mi ga obuja v tem trenutku.«

»Ali imaš nemara še kakega psa?«

»Ne, gospod; konja.«

»Vraga! Potem sva pa bogata. Dober konj je vreden mnogo de-narja.«

»Izvrsten konjiček je. Toda ni-karite ga prodati, oče!«

»Zakaj ne?«

»Zato, ker mu je ime Galaor!« je dejal vitez in se nasmehnil.

»Galaor!« je pomislil stari klati-vitez. Galaor... kje sem slisal to ime? ... Galaor... ah, že vem! V Pon-de-Séju je bilo... gospod Danvilski mi je pravil aventuro, ki jo je doživel, in kako je bil otet. To-rej si nazadnje ti Danvilov reši-telj?...

Vitez se je nasmehnil.

»Pa mi nisi povedal! Križ božji!«

»Nisem si upal, oče; saj veste, da je bila nepokorščina do vaših naukov...«

»Zdaj pa že vem, da ga ne pro-dam! Smrt božja! Galaor je more-biti najina sreča!«

Baš ta hip pa je zadel čoln ob breg in vitez je skočil vanj, dočim se je napotil stari vesel in brzonog pro-ti Vedeževalki...

Vitez je zavzdihnil (imel je pač danes svoj otožni dan), misleč, da je bilo res jako krivo, da v tej aventuri ni ubogal naukov svojega očeta: ako ne bi bil priskočil Danvilu na pomoč, bi bil podlegel, in ako bi bil podlegel, ne bi bil mogel ugrabiti Lujze. Kar sram ga je bilo, da je povedal očetu ta dogodek, o katerem je molčal do-slej — najbolj pač iz skromnosti, ki ga je krasila v mnogih slučajih živ-ljenja; no, danes je menil, da spre-me Danvil očeta le tem prijazneje, ako prijaše na Galaorju.

Dospevši v Pipolem v Monmo-ransiški dvorec, se je dal vitez naj-orej prigrasiti maršalu.

»Svetlost, mu je dejal kratko in prosto, »oseba, ki sem se zanašal na njeno gostoljubje, se ne mudi v Parizu...«

Maršal ni rekel ničesar; prijel je viteza za roko in ga odvedel v prelepo sobo.

»Vitez,« je izpregovoril tam, »nekega večera je posetil mojega očeta Henrik II., oče našega seda-njega kralja. Ker sta se zakasnila ob razgovorih o vojni in se ni ma-ral vračati tako pozno v Luvr, je spal v tej sobi, v kateri ni počival nihče več od tistih dob. Vaša bo nocoj, zakaj cenim vas kakor kra-lja in vas zahvaljujem na veliki ča-sti, ki mi jo izkazujete.«

To reki je šel maršal zapove-dat, naj smatrajo viteza kakor vele-odličnega gosta.

Mladi mož je bil ves omamljen po tem sprejemu, ki je daleč preka-sal vse, česar bi se bil mogel nade-lati najprijaznejšega in najboljšega od maršalove naklonjenosti. Takrat pa je vstopil Švicar, češ, da se mu prihaja javiti ponižno k razpolaganju, kar se tiče službe pri velikih vratih.

»Samo,« je dodal orjak, »drznil bi se prašati nekaj gospoda viteza.«

»Kar prašajte, prijatelj...«

»Ali ostane pes tukaj? ... To prašam zato, da mu vem pripraviti dostojno večerjo.«

Vitez se je nehote zasmeljal. (Dalle.)

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisemenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakih. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Konfekcijska trgovina A. Lukič. Ljubljana, Pred škofijo 19, priporoča bele birmanske obleke za dečke in deklice, po najnižjih cenah. 397—10

Plašče (Arbeitsmäntel) v vseh barvah, priporoča gg. zdravnikom, lekarnikom, magistrim, zobozdravnikom, brivcem, špecerijem in tiskarskim pomočnikom po nizki ceni, konfekcijska trgovina A. Lukič, Ljubljana, Pred škofijo 19. 398—10

Stavbni, umetni in konstrukcijski ključavničar **Ivan Meglič**, v Ljubljani, Prule 6, sprejme takoj 3 vaje in se priporoča sl. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela. V zalogi ima fino izdelana, patentirana kurilna vrata za peči in štedilnike.

2 čevlarska pomočnika se sprejmeta takoj za stalno delo. Naslov pove »Anončna ekspedicija, Selenburgova ulica 6. 422—2

Stanovanje se da v najem s 1. avgustom, 2 sobi, kuhinja, drvarnica in kos vrta. Vodovodna cesta 24.

KORESPONDENCA.

Mladenč želi korespondirati zaradi dolgočasia z mlajšo gospodično. Pisma pod šifro »Resničnost« pošto ležeče, Ljubljana. 423—2

Cvetlični salon Viktor Bajt

Ljubljana, Selenburgova ul. 6
(zraven pošte)

priporoča nagrobne vence, šopke in vsakovrstne cvetlice po najnižjih cenah.

Točna in solidna postrežba!
Brzjavljaj na **VIKTOR BAJT**, Ljubljana.

L. MIKUSCH

Ljubljana, Mestni trg 15
priporoča svojo veliko izber
dežnikov in solnčnikov.

Popravila se izvršujejo točno in solidno.

Baška!

Prvo čisto slovansko kopališče ob Adriji

Hotel Velebit

lastnik Hrvat A. Tudor na otoku Krku
(Veglia), Istra.

Izvrstna uhinja, nič zdravilišče tak se.

Hotel ima krasen položaj, je okoli 20 korakov oddaljen od morja proti kopališču. Nova moderna zgradba; oskrbljen je z izvrstno pitno vodo. Pred hotelom velika terasa. Dnevna zveza s parobrodom z Reko. Vse informacije, prospekte, daje zastoj in franko lastnik hotela.

Odda se več voz

konjskega gnoja

vprašanja na: **OROSLAV DOLENC**, Ljubljana, Wolfova ulica št. 10.

Poslano.

Gospod plem. **Trnkoczy**, lekarnar v Ljubljani!

Jaz bi Vam bil hvaležen, ako mi pošljete literaturo in sladni čaj znamka **SLADIN**.

Velespoštovanjem

DR. ARGAY

London, W. 89 Ladbroke Grove
Notting Hill.

Kneza Auersperga radioaktivno kopališče Toplice na Kranjskem

Postaja dolenske železnice Straža-Toplice. Akratov vrelec 38°C, ki daje nad 30.000 hl radioaktivne vode na dan. Velika kopališča, posebne in močvirne kopeli. Elektroterapija, masaža, s komfortom opremljene sobe, izvrstne restavracije. — Indikacije: revmatizem, protin, nevralgija (ishias), nevrasenija, histeria, zenske bolezni itd. Prospekte daje kopališko ravnateljstvo.

Sezona od 1. maja do 1. oktobra.

Podjetje

zvezdnih tkanin

„HERMES“

v Ljubljani,

Selenburgova ul. št. 5

I. nadst. opje

prodaja vsako sredo
in soboto

ostanke

raznega oblačilnega blaga za
polovične cene. Ostanke
pošiljamo v kraje, kjer ni-
mamo z trgovci zveze tudi
po pošti!

Zahtevajte cenik!

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini
tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred škofijo št. 3. — Medena ulica.

Foseten izdelave v prvem nadstropju.
Cenik na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Sladin! največji dobrotnik!

KRI! dosežejo, dobe tisti, ki namesto kave, čaja, kakava, sladne kave, somatose, sanotogen, redilne soli — zajutkujejo, ju-
MOC! znajo „Sladin“, to je dr. pl. Trnkoczyja **sladni čaj**. Prihrani se 1/4 mleka in polovica sladkorja. Prihrani
ZDRAVJE! se 50% pri denarju v gospodinjstvu. Priporoča se posebno vsakemu bolniku, reconvalescentom, nervoznim, malokrvnim itd. Priporoča se dojenčkom in otrokom
NAJBOLJŠI ZAJTRK! namesto dragih otroških mok, sploh namesto redilnih sredstev za otroke. Hranitba s sladnim čajem znamke Sladin zmanjša umiranje otrok in je polovico cenejša kakor z vsakim drugim redilnim sredstvom za otroke. To resnično vest izpričujejo poverjena zahvalna pisma. Zavrtki po 1/4 kg stanejo 60 v, zahteva naj se v vseh lekarnah tudi pri trgovcu. Sladni čaj se ne sme zamenjati z manj vredno sladno kavo. — Glavne zaloge: v Ljubljani lekarna Trnkoczy, zraven rotovža. Zena posestnika te lekarnje je izgojila s Sladinom svojih 8 zdravih otrok. Na stotine mater so ji hvaležne, ker slede tem zgledom; na Dunaju v lekarnah Trnkoczy: VIII., JosefstadtstraBe 25; III., Radetzkyplatz 4; V., SchönbrunnerstraBe 109; v Gradcu: SackstraBe 4. Trst: drogist I. Camauli, St. Giov. di Guardiella 703; Gorica: Mazzoli E., trgovec; Celje: Hočevlar, trgovec; Celovec: Hauser, lekarnar; Maribor: König, lekarnar.

Slovinci! Spominjajte se naše prekoristne
Ciril in Metodove šolske družbe!

Modni salon

M. SEDEJ-STERNAD Ljubljana,
Prešernova ul.

se priporoča cenjenim damam.

Najmodernejši slamniki.

Žalni klobuki.

GVIDON ČADEŽ

Ljubljana, Mestni trg št. 14.

Ugodno kupite v modni trgovini za gospode in
dečke klobuke, čepice, perilo, kravate in vse
druge modne predmete.

Modistinja

Minka Horvat, Ljubljana,
Stari trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških
klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za mo-
distke. — Popravila se točno in najcenejše izvrše.

Za binkoštno praznike.

Velika prodaja
oblek za gospode,
dečke, dame in de-
klice. Primerna bir-
manska darila po
globoko znižanih
cenah priporoča

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5-6.

Telefon 132.

Telefon 132.

Učiteljska tiskarna

: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6 :

se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev vsakovrstnih tiskovin. Vsled najmodernejše uredbe izvršuje naročila najokusnejše in v najkrajšem času. — V zalogi in razprodaji ima najnovejše izborne mladinske spise, kakor tudi vse šolske, županijske in druge tiskovine.

Litografija.

.... Cene najnižje!

Notni stavek.